

PROVAS je pro Vás.
Pro všechny ty, kdož
chtějí být v obraze.
Jako symbolický
provaz svazuje
všechny lidi
se stejným zájmem,
se zájmem
o naše údolí.

PROVAS

INFORMAČNÍ OBČASNÍK PODBRDSKÉHO ÚDOÍ

Co chcete číst?
Napište nám to!
Napište nám to na
lístek, označte
zřetelně názvem
PROVAS a vhodte
do naší schránky
na Obecním úřadě.
Děkujeme.

ZDARMA

18. ŘÍJNA 2003

ROČNÍK I, ČÍSLO 10

Vážení čtenáři!

Na podzim padá ze stromů listí. Rostou-li zmíněné stromy v lese, listí pod nimi pěkně v poklidu hnuje a vzniká takzvaná listovka. Jiná je ovšem situace v zahradách a sadech, kde opadané listí nevytváří listovku, ale pouze bordel, a proto musí být odstraněno. V zájmu nastolení pořádku bývá velice často likvidováno stejným způsobem jako jiné zlořády tohoto světa (učelí mor, kazíři apod.), totiž ohněm. Metoda je to opravdu spolehlivá, ale má jednu podstatnou nevýhodu. Kouř z doutnajícího listí hrozně smrdí. Při pálení učelínů a hříšníků to asi není jiné, ale mor naštěstí neřádí tak čusio a kacíře už dneska nikdo nepronásleduje, takže pokud se za krásného podzimního dne nadýcháte duševního dýmu, nepochází obvykle ani z ubohých včeliček, ani z plápolající hraniče... To jsem se nějak rozohřil! A stejně ožehavá jsou i témata našich dalších článků. Čekají vás horké novinky: zapálený (doufejme že ne popálený) žurnalista Josef Kozák si pro vás připravil zhavou reportáž o požáru seníku, dozvíte se něco o pečení koláčů a taky to, jak náš Franča zahrál touhcu zahrát si pétanque (nebude-li vám jasné, proč se spálil, kupte si Bravčenko a přečtete si pár rozpálených článků). A pokud vás v chladném říjnovém počasí přeci jen pouhá četba nezuhřeje, nezapomeňte, že jako všechny pořádné noviny je Provas skvělý i na podpal. Jiří BOLINA



Osm požárních sborů likvidovalo požár seníku zemědělského družstva v Osově. Požár vypukl ve středu odpoledne a v době uzavěrky našeho listu seník stále hořel. Celková škoda ještě nebyla známa.
Foto D. ČERVENKA

Seník se stal obětí požáru HASIČŮM SE PODAŘILO ZACHRÁNIT TŘETINU SUŠINY

Osov – Požár seníku v objektu bývalého zemědělského družstva v Osově ohlásil místní občan v úterý 14. října před 15. hodinou. Na místo se sjely kromě místních hasičů i profesionální a dobrovolné hasičské sbory.

„Jsme tady více jak 5 hodin,“ sdělil pro PROVAS přímo z místa zásahu starosta osovských hasičů Josef Chvojka v úterý večer okolo 20. hodiny. „A budeme tu určitě celou noc. Jsou tady profesionální sbory z Dobříše, z Hořovic, a z Berouna a dobrovolné z Litně, z Hostonic, z Lochovic a ze Žebráku. A samozřejmě naše zásahová jednotka.“

Protože je Hořejší rybník vypuštěný, museli hasiči čerpat vodu ze 300 metrů vzdáleného „Pulivčáku“. O příčině požáru nechtěl v úterý večer nikdo spekulovat, musí se počkat na verdikt vyšetřovatele. Podle nepotvrzených zpráv by se mohlo jednat o závadu na elektroinstalaci.

Ve středu v 11 hodin seník stále hořel. Podle velitele zásahu z Dobříše ho shořely téměř dvě třetiny, odhadem 2 000 tun sušiny.

Seník hořel i ve čtvrtek odpoledne a jak nám telefonicky sdělil zástupce Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje major Bůbník, je předpokad, že hasičské sbory budou na místě až do sobotního dopoledne. Podle Policie Beroun je událost předmětem vyšetřování a nelze k ní v současnosti podal žádné podrobnější informace.

Unaveným hasičům připravovaly osovské ženy jídlo a hlavně pití. „Nesu jim čaj, kafe, chleba a salám,“ řekla Hana Veselá. „Dana Sklenářová jela na Dobříš pro další chleba a jídlo, aby naši kluci neměli hlad.“ Naši kluci jsou pro Haru, bývalou hasičku, všichni bez rozdílu úvazku a místa služby.
Josef KOZÁK

Závodník rallye narazil starostovi do plotu

Vinařice – Památku na 25. ročník Rallye Příbram má vinařický starosta Petr Podubecský. Jeden ze závodníků, Štěpán Vojtěch, se totiž „cpřel“ o zídku jeho plotu a upadl mu nárazník. Ztráta 12 sekund ho posunula ze druhého místa na třetí.

„Byla to první kolize v naší obci za ty roky, co se zde rallye jezdí,“ řekl starosta. Úlomek nárazníku umístil do místní hasičárny. (JoK)

Historický vlak by měl jet Podbrdskem v září

Podbrdsko – Organizátoři jízdy historického vlaku na trati Zádň Třebeň – Lchovice plánují jízdu na sobotu 18. září 2004. Podle jejich mínění je to dostatečná doba na přípravu. Jedná se hlavně o peníze, protože jen samotná jízda přijde na 60 000 Kč. Větší část by chtěli uhradit ze státních dotací. (JoK)

Nastal podzim a k němu neodmyslitelně patří pouštění draků.

V případě příznivého větru se uskuteční

Tradiční drakiáda

na hřišti TJ Vižina

25. října 2003 od 13 hodin.

Na všechny účastníky čekají odměny, zvláštní ceny jsou připraveny pro majitele vlnstornučně vyrobených draků.

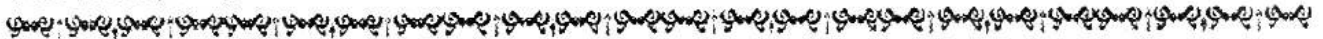
V říjnu

Vladimír Holan

Jen jedna kůstka mrazíku - a ejhle, park dává listí.

Poslední květ se prudce začervenal a nejsme jisti, zda lze či na krev štípe rosou...

Var křídlel opad z par a usadil se v cikorku kosů.



Mikroregion Horymír přestal fungovat

PŘEDSEDA SDRUŽENÍ PODBRDSKÝCH OBCÍ PODAL REZIGNACI, NÁSTUPCE NENÍ

Podbrdsko – Výhrady proti fungování sdružení obcí Horymír vyjadřuje jeho předseda, osovský starosta Zdeněk Veverka, ale i jeho svinářský kolega a tajemník sdružení, Vladimír Roztočil.

„Iťž mě to nebaví,“ říká Veverka. „Vrátil jsem teď 200 000 Kč dotace na rozvoj cestovního ruchu, protože jsme nebyli schopni se domluvit, jak ji použijeme. Předložili jsme ostatním členům sdružení návrh na cyklotrasu obcemi Horymíra, ale do termínu jsem měl jen dva zájemce. Ostatní se ani neozvali.“

Podobně píše v poberounském občasníku Naše noviny i tajemník Roztočil: „Činnost Horymíra vážně štve mě, že někteří starostové se domnívají, že se vše udělá samo.“

A co dál? „Svolám ještě pracovní schůzku k druhé etapě plynofikace, ale budu trvat na své rezignaci. Ať si to zase zkusí někdo jiný,“ tvrdí na svém rozhodnutí Veverka.

„Horymír vznikl kvůli plynofikaci,“ říká k problému vinařický první radní Petr Podubecký. „A žádný jiný zájem neměl. A to je škoda. Schůzky o plynofikaci se určitě zúčastním i když už máme plyn hotový.“

Podle Podubeckého je škoda, že předseda dotaci vrátil, dala by se z ní financovat například

i rozhledna na vrchu Bacín, kterou vinařické zastupitelstvo tak jako tak chystá.

„Neměl jsem informace o výši a určení dotace,“ končí Podubecký.

S vrácením dotace nesouhlasí ani starosta Počbrd Karel Štátný: „To nebylo nešťastnější,“ říká. „Měli jsme připraveny projekty, ale nevěděli jsme jak je podat. Prostě špatná komunikace.“

V Našich novinách uvažuje svinářský starosta dokonce o sloučení Horymíra se svazkem obcí Dolní Berounka.

„Jsme malý mikroregion. Nemáme tolik lidí, abychom dosáhli na finanční z evropského fondu,“ míní Roztočil. Věř, že spojením obou subjektů by byl cíl dosažitelnější. „Dohodli jsme se s předsedou Dolní Berounky Jiřím Hudečkem, že napíšu dopis a oni se na své schůzce 4. prosince k možnosti sloučení vyjádří,“ končí tajemník Horymíra.

„Nevím, zda by nás poberounské obec nepovažovaly za přivažek,“ říká chlumecký starosta Jaroslav Routa, ale i on by sloučení uvítal.

Josef KOZÁK



Předpremiéru Velké pohádkové travesti show ukončil společný taneční a pěvecký výstup pohádkových postav.
Foto L. KOZÁKOVÁ

Po posvícenské muzice následovala pěkná

Osov – V pondělí 29. září se sousedé sešli v 16 hodin v restauraci „U hřiště“ na pěkné hodince. K poslechu hrála na harmoniku a zpívala Dana Jará od Dobříše. Účast nebyla velká, ale kdo přišel, jistě ocenil pěvecké i hudební kvality zpěvačky. Na několik písniček se přidal i hostinský Petr Novotný s kytarou. K příjemnému večeru patřila i dobrá obsluha. I ta přispěla k rozjařené náladě, jež trvala až do půlnoci.
Hana VESELÁ

Osovská škola slaví dvacetileté výročí

OSOVSKÁ KRONIKÁŘKA VZPOMÍNÁ A VYPRÁVÍ O STARÉ A NOVÉ ŠKOLE

Školní budova na louce mezi Osovem a Osovem má výročí. Stojí tu už neuvěřitelných dvacet let. Je docela legrační, že o ní doces mluvíme jako o „nové škole“. I já mám výročí. Je to neuvěřitelných třicet pět let, co jsem z Osova přecházela do hostomické ZŠ. Tohle číslo už mi tak legrační nepřipadá. Dobře si vzpomínám, že v těch blahých časech jsem četla knížky výhradně za předpokladu, že hlavnímu hrdinovi bylo do třiceti let. Ke zjištění jeho věku jsem se propracovávala často převlečením složitými, ale pro mě naprosto nezbytnými výpočty. Jak byl nad dvacet devět, knihu jsem odkládala. Teď jsem na tom tak, že hrdinovi může být klidně sto a mně to je jedno. Čtu dál. Před dlouhatánskou dobou jsem spokojeně vyrůstala ve „staré škole“ u kostela. Tam, kde je dnes výžep, hrávaly jsme si my, malé dětičky, ve škole o jedné místnosti. Od opravdové školy v 1. patře nás dělilo pouze schodiště a pár let či měsíců. Byly tam hodné paní učitelky, které jsem měla ráda, stejně tak i své spolužáky. Jediné, co mě ve škole těžce deprimovalo, byla četba truchlivého Malého Bobše. Je to zvláštní, ale jiná nepřijemná vzpomínka na osovskou školu mě nenapadá. Snad jenom že jsem jednou četla pod lavicí a dvě stránky před koncem mi byla kniha odebrána. Těch bezmála čtyřicet let dumám nad tím, jak ten příběh skončil. Nemáte náhodou někdo doma

titul „V týlu nepřítele?“ Stačil by mi závěr. Ach jo. Jestlipak jsem si tehdy vůbec uvědomovala, jaké jsem to šťastné dítě? Nemám tušení. A taky nemám tušení, jak na místní školní prostředí nahlížejí dnešní děti. Novou školu znám docela dobře, ale jenom zvenku, a hlavně proto, že naše zahrady jsou sousedky. Záčátkem školního roku jsem zašla za paní ředitelkou Jarmilou Hancuskovou, abych se dověděla, jak to letos vlastně všechno je a bude. Laskavá paní ředitelka si na mě udělala čas a sdělila mi následující: 1. září tu učitelé nestávkovali, ale vítali školáky, prvňáčky obzvlášť. Ti nastoupili v plném lesku a v ohromujícím plném počtu devíti osob. To je zřejmě nejnižší stav v historii a zcela jistě nejslabší ročník během desetiletého působení současné paní ředitelky. Pedagogický sbor spolu s ní tvoří paní učitelky Nádvorníková, Chocholoušová a Kocmanová, pan učitel Kreisse a dvě vychovatelky-učitelky paní Červenková a Jandíková. Osovskou pětiletou školu navštěvují děti z Osova, Osovice, Velkého a Malého Chlumce, Skřípce, Lážovic, Nových Dvůrů, Všeradic, Vižiny. Nesvačil a Podbrd v celkovém počtu 83. Pevinností obcí je uhradit škole příměrou část nákladů. Pro žáky je přichystána řada aktivit, které jim zpestří jednotvárnost školního života. Mchou navštěvovat kupříkladu keramický kroužek, internetová rána a v rámci

školní družiny třeba pískání na píšťalku. Už absolvovali představení O hloupém Kubovi, až do školy za nimi přijelo divadlo Neplecha a Plecha se vrací, kde účinkovali hudebníci z Vraného nad Vltavou, 21. října určitě přijde i kouzelník jménem Burda, 5. listopadu je čeká Kozum a štěstí. I pedagogický sbor a příznivci školy mají první představení za sebou. Odehrálo se v divadle Na Pídlavačce a mělo název Šuměj na střeše. Děti pojedou do Národního divadla na Lucernu a můžou se těšit i na filmová představení v berounském kině. Tradičně je čeká výlet do příbramského Aquaparku s dvěma bazény, vířivkami, párou a dvěma tologány. Už pátým rokem tu probíhají Stonožkové týdny, což je název pro akci na pomoc postiženým dětem. Probíhá tak, že školáci nakreslí obrázek s vánočním tématikou a nabídnou ho svým rodičům ke koupi. Vybrané peníze se pak odešlou na konto Stonožka. Vloni to bylo přibližně 7.000,- korun. Tenhle údaj jsem si nechala na konec, protože je velmi povzbuzující.

Na úplný závěr si dovoluji popřát všem učitelům, žákům i rodičům zdárný a klidný průběh školního roku a především dostatek trpělivosti jedněch s druhými a třetími a druhých s prvními a třetími, protože není pochyb o tom, že školní rok je náročný pro všechny.

Marie PLEČTÁ

Pohádková travesti show se nehrála celá

CHŘIPKA OBSADILA DVA HLAVNÍ AKTÉRY DO ROLÍ PACIENTŮ, DIVADLO VŠAK BYLO

Osov – Soutězemí naplněné odpoledne se přehouplo k večeru a v restauraci „U hřiště“ se začali scházet ti, kdož se nechali pozvat na premiéru pohádkové frašky Velká pohádková travesti show. Diváci: netušili jaké představení dnes budou moci shlédnout ani jaké napětí vládne „za oponou“. Osovští herci i herečky prožívali napětí. Dvě hlavní postavy se totiž nehránily náponu bacilů a v posledním týdnu před premiérou probíhaly zkoušky již bez nich, ale všichni doufali, že premiéry se zúčastní. Bohužel to nevyšlo.

Scénář pro posvícenské představení byl sestaven jako hra propletená tradičními pohádkami. Pod vedením zkušeného režiséra Pepy Kozáka začali všichni účinkující pilně zkoušet étenou a poziční zkoušku a to již dva týdny před premiérou. Bylo třeba určit osoby a obsazení, rozdělit výrobu a zajištění rekvizit a kostýmů. Pro děti i dospělé byly přípravy na představení učiněným dobrodružstvím. Je tedy jasné, že když se herci s režisérem rozhodovali, zda odehrát jen část představení bez dvou představitelů, nebo celou hru odložit na jiný termín, vyhrála první možnost.

Kdo jsme měli možnost představení shlédnout, opravdu jsme se dobře pobavili. Davili se i herci a jejich příběh Vám zde nebudeme prozrazovat, protože všichni se na vás těší při dalším uvedení, které je plánováno na polovinu prosince, kdy by se mělo uskuteč-

nit tradiční zpívání u stromčku.

K posvícenskému večeru patřila také výstava fotografií a dokumentů z historie a současnosti Osova, výstava profesionálních návrhů obecního znaku a praporu a v nepo-

slední řadě i první návrhy vzhledu informačního listu PROVAS.

Posvícenský večer pak pokračoval hudbou Jardy Kosafe a tancem zúčastněných až do pozdních nočních hodin. Radka KOCOŤOVÁ



Děti cestovaly kolem světa

ZAHRADA ZÁMKU SE PROMĚNILA V TAJGU I SAVANU

Osov – Kdo by nelákala pozvánka na soutěž se sladkou odměnou a s názvem S PROVASem kolem světa. A opravdu, v sobotu 27 září si děti mohly připadat jako na cestě kolem světa.

V zámecké zahradě je od 14 hodin vitály postavy, které lze spatřit, jen když podniknete cestu dodalekých zemí. Stačilo jen požádat o kreslený cestovní pas, vlastnoručně ho vybarvit přípravami pastelkami a vydat se na cestu. Při plnění úkolů mohly děti potkat Mexičana, u něhož bylo třeba ve velké hromadě pšenice najít co nejvíce ukrytých předmětů, Eskymák cestovatele přezkoušel z levu ryb a spoustu dalších zajímavých soutěží bylo možné splnit u černošky, Rusky, Indky, Římana, Číňana, či selky. Nad pravidly soutě-



ží: bezpečností dětského putování dohlížel sám sultán s hasičským starostou.

Kdo soutěžil, nejenže díky postavám prošel spoustu zemí, ale získal i „penízky“. A kdo z malých cestovatelů potřeboval doplnit energii, měl možnost přímo v zámecké zahradě proměnit „penízky“ za cukroví nebo zajímavé předměty, jako upomínku na posvícenské odpoledne.

Začíná vloni procházely děti pohádkovou zahradou, letos cestovaly kolem světa, čeká je příští rok opět něco jiného?

Napište nám, jak byste si představovali posvícenské odpoledne v zámecké zahradě nebo i jinde. Každý dopis odměníme sladkostí a nejlepší nápady v příštích letech zrealizujeme.

Uzávěrka 30.11.2003.

R. KOČOVÁ, J. KOZÁK

Zástupkyně národů celého světa se přesunuly po skončení dětského dne ke hřišti SK Osov, kde povzbuzovaly místní mužstvo skandováním: „Dejte gólu aspoň pět, to vám přeje celý svět.“ Foto J.KOZÁK

Upečte si vítězné koláče

Osov - Do soutěže o nejlepší posvícenské koláče se přihlásilo osm kandidátek. Každá z nich přinesla ukázkou svých výtvarů, dostala přiděleno startovní číslo a koláče byly vystaveny, aby se i diváci mohli pokochat jejich nádherou. Večer pak zahájili herci hodnocení. Každý hodnotil sám za sebe a celé hodnocení bylo samozřejmě anonymní, herci nevěděli či koláče hodnotí. Výsledkem byla tabulka bodů, kterou organizátoři rozkódovali a vyhlásili vítězky. Na 4. místě a tričko Provasu dostala paní Libuše Procházková, 3. místo patřilo paní Chvojkové, 2. místo paní Šmejkalové a příčku nejvyšší si vybojovala paní Dana Sklenářová.

„Posvícenské koláče nepeču pokaždé, ale letos sem podlela nátlaku rodiny,“ svěčila se vítězka. „Do soutěže mě přihlásily kamarádky a bylo to pro mě velké překvapení, když sem vyhrála. Příští rok zkusím štěstí znovu, ale teď Vám posílám můj recept.“

1kg pol.mouky, 15dkg cukru, 15dkg tuku, 3-4 žloutky, 5dkg droždí, 1l mléka, cit.kůra, vanilka, lžička soli.

„Koláče nepečte při měsíčku, ale za ranního úsvitu. Jako já,“ končí vítězka. (JoK)

PROVAS děkuje za příspěvky na akce osovského posvícení

Jména jsou uvedena v pořadí, ve kterém přispěla.

Sklenář, Hošťálková J. ml., Skala, Biskup, Vaňata, Procházková P., Bárta, Kočí, Novotná M., man. Veverková, Šolc, Valkoun, Zadina, Kubez, Peprica, Bulvas J. ml., Peták, Procházková Z., Procházková K., Čaboun, Zumn, Culek T. ml., Palivec, Němečková, Kocour, Dr. Klimeš, fa Sorex, fa Albion, SK Osov, SDH Osov, OÚ Osov, fa Jatky Osov, fa Drupel Zdice, fa J. Hála - ETHICON

Děkujeme.

Slavnostní průvod oslavil vznik státu

ZPRÁVY O KONCI MONARCHIE PŘIVEZLA DO PODBRDSKA LOKÁLKA

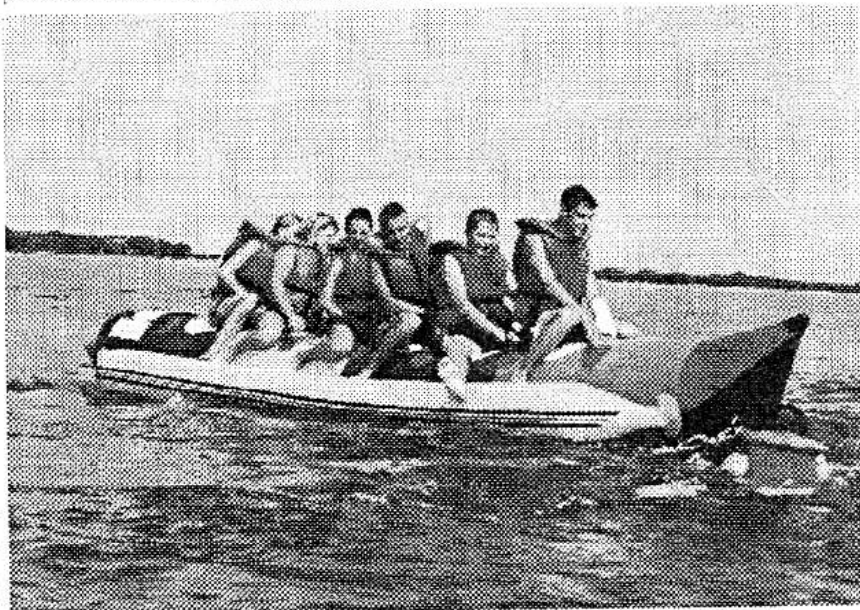
Když odjížděli branci 27. července 1914, rozléhal se na nádraží žalostný nářek. Mezi prvními padlými byl majitel panství Karel Schwarzenberg (1886-1914) velký přívrženec Čechů. Tento mladý šlechtic byl svého času miláčkem pražské společnosti. Hezký, vtipný, s neobyčejným kouzlem osobnosti. Mnoho lidí do něho vkládalo naděje ve věci národní, neboť jako velký vlastenec shromažďoval kolem sebe potomky předních českých rodů. V roce 1910 se oženil s Eleonorou Clam-Gallasovou. Své dva syny vychovával v českém duchu a na panství zavedl plně české úřadování. Když byly synu Karlovi tři roky a mladšímu Františkovi teprve rok, vypukla první světová válka, do které Karel V. odešel okamžitě po vyhlášení mobilizace. Jako důstojník narukoval s autem do autokolony a jako příslušník autokolony na srbské frontě zemřel již 6. září 1914. Pohřben byl do roční hrobky na Orlicku. Přišel konec války a s ním i samostatný stát Československo. V kronice se můžeme dočíst o jeho vzniku:

"Po velkých útrapách válečných velkou a nesmírnou radostí zachvěla se srdce všech obyvatelů naší vesnice při zprávě o ukončení války a osvobození národa. Naši občané dověděli se o osamostatnění našeho státu až navečer 28. října 1918. Tuto radostnou zprávu přinesl kdosi z Hostomic. Když přijížděl vlak, rozléhalo se nádražím radostné volání - sláva - a zpěv národní hymny Kde domov můj. Lidé vo-

lali: 'Sláva. Jsme svobodní, máme Československou republiku!' Dne 3. listopadu byl uspořádán slavnostní průvod z Vižiny, jenž prošel Osovcem a Osovem. U školy promluvil

řídící učitel pan Josef Neuberg o významu slavnosti. Za zpěvu národní hymny a písně Hej, Slované, byla slavnost ukončena.

Marie PLECITÁ



Najikovací banán: své pasažéry v zatáčkách nešetřil (viz článek na straně 5). Foto ARCHIV

V čele státu stáli neschopní lidé

JAK VIDĚL TRAGICKÉ OBDOBÍ MNICHOVSKÉ ZRADY PŘED 65 LETY JEJÍ SOUČASNÍK

O jednáních, která probíhala za účasti vysokých představitelů politického a kulturního života na osovském zámku, jsme už psali. Předkládám Vám proto něco neméně zajímavého, totiž Zápis na paměť budoucím pokolením českého národa ve Skříplu, Osově a okolí z konce 30. let, jehož autorem je pan František Malý, nadlesní a správce velkostatku Osov.

"Dne 30. září 1938 došlo k odtržení Sudet od čsl. státu Německem. Prožívali jsme v září kruté dny - postupné povolávání našich záložníků do zbraně a konečně mobilisace všech záložníků do 45 let starých. vyhlášená dne 23. září v noci svolala pod naše prapory celou čsl. armádu, která s nadšením uposlechla výzvy a ihned obsadila státní hranice proti Německu. Leč toto nadšení a odvaha našich hochů obětovati i své životy za celistvost našeho státu a jeho další existenci nedoznalo pochopení u ostatního světa. Ujednáními byla sice našemu státu zaručena pomoc Anglie, Francie a Ruska pro případ, že by též byl Německem napaden, avšak v poslední chvíli, v době pro nás nejhorší po konferenci v Mnichově nás všichni tyto spojenci hanebně zradili a ponechali osudu - právě tak jako stály Malé dohody - Jugoslavie a Rumunsko. Tím se stalo, že 30. září naše vojenské velení v uvážení, že by bylo šílenstvím a zbytečným proléváním české krve, kdyby naše třeba dobře vyzbrojená a opevněná armáda se bez cizí pomoci dala do boje s několikanásobnou přesilou Němců, odvolalo vojsko z hranic a předalo Sudety bez boje Německu.



Rybaření během posůvčenské cesty kolem světa. Foto J.KOZÁK

Jak nám, všem dobrým Čechům tehdy bylo, nedovedete si Vy, kte-

ří tyto řádky jednou po letech budete číst i podobné pokolení jste sami nezažili, ani představití. Brzy po obsazení Sudet procitl celý národ, který seznal, že si z části tuto hroznou morální porážku zavínil sám. Viděl, že v čele státu a vlády volené politickými stranami stáli lidé více méně neprozíraví a neschopní. V tom tkvěla naše osudová chyba, že každá z těchto stran šla bezohledně za svým prospěchářským cílem bez ohledu na ostatní, bez jakéhokoli morálky, korupčnictví kvetlo často i ve vysokých úřadech, a to bez ohledu, že to národu, jeho cílům a bytí škodí a podkopává morálku, za hranicemi pak reputaci a vážnost. Údobí po ztrátě Sudet až do 15. března 1939 nazýváme druhou republikou. Tato sestávala ze zbytku Čech, Moravy a Slezska po odtržení krajů postoupených Německu, ze zbytků Slovenska a Podkarpatské Rusi bez krajů, jež byly současně a z části v říjnu a listopadu 1938 předány Maďarsku a Polsku.

Ví pouze Bůh, jak to s námi dopadne, věřím však pevně v prorocství Liibušino: 'Můj drahý český národ nikdy nezahyne!' Končím svůj zápis s přáním, aby v době, až tyto řádky budou po letech čteny, byl český národ svornější a šťastnější než jsme byli my."

V Osově dne 26. srpna 1939 sepsal a zapsal František Malý, nadlesní a správce velkostatku Osov

Historická osovská stříkačka bude figurovat v divadelní hře Postřiziny

Osov - Divadelní hru se zpěvy Postřiziny chystají řevnickí ochotníci v čele s autorem přepisu Miloslavem Frýdlem. Premiéra je plánována na polovinu července příštího roku do obnovovaného zámku ve Svinařích. Divadelníky uchvátilo prostranství starého lihovaru se zachovaným komínem. Proto se domluvili s novým zámeckým pánem, který s vystoupením souhlasí. Premiéru podporuje i svinařské zastupitelstvo v čele se starostou Vladimírem Roztočilem, který si chce také zahrát v komparsu. Další reprízy hry by probíhaly v řevnickém lesním divadle. Pro scénu, kde hasiči zachraňují paní správcovu a strýce Pepína, požádali divadelníci o pomoc osovské hasiče s jejich historickou stříkačkou. Kromě hlasného příjezdu budou osovští hasiči-herci držet záchranou ptačku a zachraňovat hasičského velitele. Toho bude hrát jeden z řevnických ochotníků.

(JoK)

Vyjed'te si na prázdniny do Ruska na Sibiř

PARTA MLADÝCH MUŽŮ SI O LETOŠNÍCH PRÁZDNINÁCH VYRAZILA K BAJKALU

Nové Dvory, Bajkal – Čtenář PROVASu a chalupář z Nových Dvorů zaslal našemu listu neobvyklý tip na dovolenou. Přesně před 85 lety se ve stejné oblasti pohybovali i českoslovenští legionáři na své strastiplné cestě z první světové války do svobodné vlasti. (PROVAS)

Před několika lety jsem se skupinou šilenců dostal nápad, abychom se také podívali do Ruska na Bajkal. V cestě nám tehdy kromě financí stáli hlavně rodiče. Ale jak se říká, že voda obruší hrany, dosáhli jsme postupně svého. Bylo rozhodnuto. Začalo neúnavné hledání v internetu i v knihovnách. Jako dobrý začátek pro cestu je zažádání o ruské vízum. Bez toho Vás tam opravdu nepustí. My ho měli zřízený od cestovky Bemet. Ještě jsme se nechali narychlo očkovat proti žlutence, protože na tamní hygienu moc nespoleháme, a mohli jsme jet. Kdo uvažuje o ceně, mohu popravdě říct, že má celý zájezd stál 500\$. Na 8000 km dlouhou cestu vlakem jsme se psychicky co nejlépe připravili, a ještě v Hradci byly slyšet vtipky, že to už máme jen 8,5 dne. Pak už jsme tak vtipní nebyli. Abychom se vyhnuli Bělorusku, kde bychom museli platit další vízum, směřovala naše cesta mírnou oklikou přes Polsko, Litvu a Lotyšsko a konečně do Ruska. Že je velké, jsme už zjistili na hraničním přechodu. Mají totiž asi 50 km široké hraniční pásmo. V Moskvě jsme si jeden den počkali na vlak a pak už byla naše cesta k Bajkalu volná. Z velikého města, velkým a dlouhým vlakem do velikých částek. Do Irkutsku jsme dorazili 2. srpna a měli jsme zhruba 18 dní na to, abychom si prohlídli okolí jezera, které má rozlohu 600x40 km. Jako první jsme navštívili ostrov Olchon, vzdálený od Irkutsku asi přes pět obcí, velikých jako Osov. Bylo to však dobrých 300 km. Vzdálenosti a čas však pro Rusy nic neznamená. Další dny jsme pak navštívili deltu řeky Selenge, pohorí východní Sajanů s horou Munku-Sardik a Šumak a nakonec pohorí Chmar-Daban jižně od města Sludjanka. Tam jsme zažili asi nejhorší krizi z celé cesty. Při celodenním pochodu rozvodněnou řekou se

za námi sesula podmačená skála a dva Rusy, kteří tam právě procházeli, zesypala. Opravdu jsme byli rádi, že už nasedáme do vlaku a odjíždíme domů. Navíc přicházel podzim a teploty ve dne se pohybovaly okolo 16°C a druhý týden pršelo. Vezli jsme si však domů nezapomenutelné zážitky, a přání ještě někdy se tam podívat.

Radek KUNERT



Panorama sibiřské krajiny kolem střední části jezera Bajkal. Vzadu je vidět ostrov Olchon veliký asi 100 x 20 km.
Foto R. KUNERT

Jih láká zmrzlinou a pizzou

OSOVSKE ŽENY SI UŽÍVALY JIŽNÍCH SLAVNOSTÍ VÍNA

Osov, Bibione – Je už tradicí, že Domov důchodců Zdice umožňuje našim občanům jarní i podzimní zájezdy do Itálie. Jeden z těchto zájezdů byl naplánován od 5. do 12. září. Do Bibione jsme odjížděli v pátek ve večerních hodinách, tuto noční jízdu všichni prospali. Kolona pěti autobusů dorazila v sobotu ráno kolem desáté k agentuře, jež nás rozvezla a ubytovala. Byty byly prostorné a i vzdálenost 150 metrů od moře byla fajn.

První dva dny pobytu jsem si užil koupání. Další dva dny vystřídal déšť, to však plavce, především děti neodradilo a užívaly si moře i

v dešti a ve vlnách. Atrakcí byl nafukovací balón, který táhl člun. Eanároví pasažéři nebyli ušetřeni kaskadérským kouskům, v zatáčkách je šun vůbec nešetřil. Všichni měli záchranné vesty a tak pády do vody byly jen zábavou.

Závěr týdne patřil slavnostem vína. Podávalo se víno při poslechu živé hudby. Dvoudenní hodování bylo zakončeno náčerným ohňostrojem, jež jsme mohli s úžasem sledovat neclou půlhodinku přímo nad mořem.

Kdo tato místa již navštívil, tak ví, že k Itálii patří nejen mořské pláže ale i promenády na hlavních třídách, kde se každý rád nechá zlákat úžasnou zmrzlinou, či pizzou.

Týden utekl jako voda, v pátek zabaleno a v sobotu ráno jsem se vypravil k domovu. Zpáteční cesta nám nabídla překrásný pohled na Alpy s popraškem sněhu. Dovolená to byla krásná, doporučuji všem.
Hana VESĚLÁ

Konec léta na výstavách

VIŽINSKÝCH SE SEŠLO MÁLO, ALE STÁLO TO ZA TO

Vižina - Letošní léto zakončili vižinství občané dvěma výstavami. První byla 30. srpna v Českých Budějovicích známá výstava Země živitelka a druhá Zahradka Čech v Litoměřicích. Budějovická byla zaměřena hlavně na zemědělskou techniku a kotle s moderními palivy. Dále tu vystavovali obráběcí stroje, frézy, soustruhy hlavně na dřevo a samozřejmě vše pro zahradu – sekačky, pily atd. K vidění tu také byly bazény s nejmodernějším příslušenstvím, obklady, střešní krytiny a plno zboží s kulinářským zbožím. Počasí nám přálo, bylo teplo a výstava se nám všem líbila.

V Litoměřicích nám počasí přálo až moc, bylo 28 °C a poměrně dost lidí, což nám ovšem nebránilo, abychom si všechno neprohledli i za cenu menší fronty. Tato výstava je více zahradnická, což pětšilo především ženy. Neodcházel nikdo, kdo by si nenesl alespoň kytičku, stromek nebo nějakou sadbu. Všude

bylo plno ovoce a zeleniny a různě naaranžované plody se sušenými květy nebo jinými materiály. Samozřejmě, že i zde se vystavovalo i to, co bylo v Českých Budějovicích. Bylo to rozšířeno o hezké prvky do zahrady, třeba sochy, palisády a krásně naaranžovaná jezírka s vodními rostlinami. Daly se zde koupit rybičky, masožravé rostliny, skalničky, trvalky, keře, kaktusy a plno dalších rostlin. Ze stánků s občerstvením se linuly různé vůně, jen málokdo odolal, aby si nedal něco dobrého na zub. Kdo chtěl, mohl posedět při kulturním programu, který uváděl Přemek Podlaha přímo na výstavišti.

Utrmácení, ale dobře naladění jsme se vraceli domů. Jenom litujeme toho, že se na Vižině sešlo málo zájemců. Nakonec jsme jeli společně s hostovskými, což zorganizovala Jana Fialová. Za to jí děkujeme a doufáme, že příští rok nás pojede více.

Alena KAREŠOVÁ

Pojed'te na Vlachovku

Ke každému posvěcení patří zábava. Na Vižině ji není bohužel kde uspořádat, a tak se místní dobrovolní hasiči rozhodli pro zájezd na Vlachovku. Je určen všem milovníkům dechovky, kteří se mohou těšit na písničky v podání kapele Krajanka pod vedením V. Hlaváčka, při kterých si dobře zatanějí a spolu s účinkujícími i zuzplátní.

Zájezd se koná 1. listopadu 2003.

Vstup je 100,- Kč, doprava pro členy SDH

Vižina 50,- Kč, pro ostatní 100,- Kč.

Cdjezd autobusu v 17 hodin.

Lístky jsou stále k dispozici u Jany Fialové, Vižina 83, tel. 604 779 893.

Pojed'te s námi.

Zižkovští trapeři se vydají do Brd

ZADNOTŘEBAŇSKÝ TŘEHUSK PŘEDVEDE V OSOVÉ SVŮJ ÚSPĚŠNÝ KABARET

Třebanšská HUdební SKUpina, zkráceně TŘEHUSK, vznikla postupně v průběhu uplynulých osmnácti let. Dnes soubor tvoří sedm muzikantů ze Zadní Třebaně, Řevnic a Litné a pohostinsky s ním hrají další hudebníci, včetně sólisty České filharmonie Jindřicha Koláře. Třehusk hraje lidovou (hlavně jihočeskou) a taneční hudbu na veřejných slavnostech i rodinných oslavách, v průvodech, na tanečních zábavách na Podbrdsku a v Poberouni. V repertoáru má i své vlastní písničky. V uplynulých letech nacvičil pět autorských kabaretních představení s písničkami ze staré Prahy, které dosáhly takřka sedmi desítek repríz - Třehusk s nimi vystupoval nejen téměř ve všech obcích dolního Poberouní, ale také v Praze, Berouně a několikrát i v Pošumaví. Skupina opakovaně hrála na lodích pražské

paroplavy, v historickém parním vlaku a ve vyhlášených stylových hostincích - například U Fleků či U Bubenštek. Kapela natočila tři videokazety a chystá se vydání jejího prvního

CD. V létě absolvoval Třehusk své první zahraniční vystoupení ve Spolkové republice Německo a začátkem příštího roku se chystá na měsíc do USA. Josef KOZÁK



S ukázkou kabaretu „Třehusk na vojně“ vystoupila zadnotřebeňská skupina v pražské restauraci „U Fleků“
Foto J.KOZÁK

Pěkná bývala pro místní

Vížina - Posvícení na Vížině se slaví poslední říjnovou nedělí. Je odvozeno od svátku Šimona a Judy, který připadá na 28. října. O tom, jak se posvícení slavilo dříve, říká pan Karel Ksandr: „V každé vesnici byla tato událost velkou oslavou. Na posvícení přijížděli většinou příbuzní a nejbližší hned na oběd a každá hospodyně se snažila o to nejlepší, co bylo možné k pohostění. Tradičně patřila na stůl posvícenská husa a koláče. Ihned po obědě začínaly zábavy. Muzikanti nejprve udělali před hospodou krah a dali tak o sobě vědět. Pamatují si, že jako děti jsme jim drživaly noty. Pak se slo na sál a začala tanečnická. Přítomní se předháněli, kdo první začne tančovat v kole. K večeru byla přestávka, lidé šli nakrmit dobytek a poklidit hospodářství a zároveň byla večeře. Lidé si rozebrali muzikanty, s čímž měl ale největší problémy kapelník. Měl strach, aby se mu veš a v pořádku sešli a mohlo se pokračovat.“

V pondělí, o pěkné hodince, to bylo různé, někde se začínalo již dopoledne, jinak až po obědě. V některé kapličce byla i krátká pobožnost a poté se s hudbou obešla vesnice a začala zábava. Návštěvy většinou již očjely, takže „pěkná“ byla záležitost místních. Každý byl svátečně oblečen a snad nikdo nechyběl. Někde se držely i tzv. „sousečské“, to bylo zřídka a za týden „mladé posvícení“. (jf)

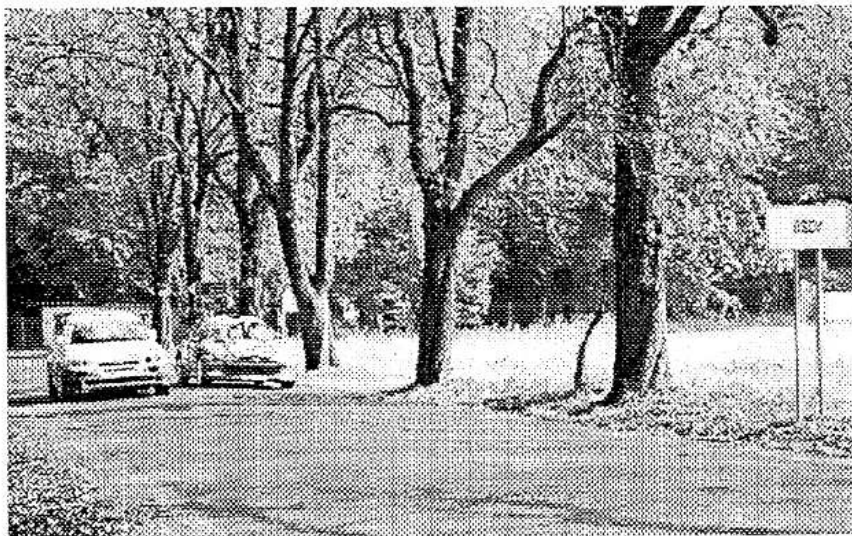
KABARET TŘEHUSK ZA PRAHOU

v sobotu 8.11.2003 od 18 hodin v restauraci „U hřiště“

Hrají: Tonka, Tvrďák Tom, Rychlá Pusa - Paula ŠVĚDOVÁ Franta alias Šerif Frank - Milošlav FRÝDL, Pepan Chrástecský, alias Tenkej Joe - Jiří VITOUŠJ. h. Břejcloun Jerry - Jaroslav NĚMEČEK Sam - Jan MARTÍNEK Zižkovští trapeři, nobileta - Paula NĚMCOVÁ j. h., Emil JINDÁČEK, Miroslav KUS, Jindřich KOLÁŘ j. h. Indiánský náčelník Dlouhý Vlas - Richard Lukeš, Hudba - TŘEHUSK, Taneční čtá - PRASKAVEC, Choreografie - Ludmila Chroustová, Scénář a režie - Milošlav FRÝDL

Písničky: Na tý stráni nad Třebaní, Libeňský plynojem, Výlet na Křivoklát, Po starých zámeckých schodech, V tom starém domě na Malé Straně, Hojka neznámá, Na Vlachovce, Dědeček z Brd, Když jsem šel z Hub, Krásná je za noci matička Praha

Děj: Parta Zižkovských trapeřů vyráží na čumr do Brd, kde se setká s podobnou skupinou karlínských indiánů.



Kolem oscuského zámku a skřípelskou kaštanovou alejí se vracely automobily rychlostní zkoušky jubilejního 25. ročníku Rallye Příbram.
Foto J.KOZÁK

Rallye uzavřela obce

Vinařice - V posledních čtyřech letech se koná závod mistrovství republiky automobilového sportu Rally Příbram. V letošním roce proběhla 12. a 14. rychlostní zkouška na silnicích na šeho okolí. Se startem v Neumětelských a cílem ve Všeradicích byla vedena jako nejdelší rychlostní zkouška v délce 24,4 km. V neděli 28. září jubilejní 25. ročník Rally Příbram na naší rychlostní zkoušce končila. Po sobotních vložkách, které se jely z větší části na Příbramsku, vedla posádka Kopecký a Schovánek. Tito jezdci jeli pouze o druhé místo mistrovství republiky, protože o vítězi již rozhodla Barum rally. Stal se jím Václav Pech.

Po kolizi ve Vinařicích ztratil Štěpán Vojtěch 12 sekund a tím i vydobyté 2. místo. Závod se povedl po stránce počasí i po stránce pořadatelské, kde nebyly problémy s diváky. Ti se chovali velmi ukázněně. Pořadatelství ve Vinařicích a v okolí si vzaly za své hasičské sbory a další nadšenci automobilového sportu. Věřme, že se nám podaří zajistit závod i příští rok, neboť se tak dostane naše malá obec do povědomí veřejnosti. Petr PODUBECKÝ

„Chlumeč“ je táhlý zalesněný kopec

MALÝ CHLUMEC JE TĚMĚŘ O PŮL TISÍCILETÍ MLADŠÍ NEŽ JEHO VELKÝ BRATR

Název: Obec dostala svůj název podle staročeského slova chlum, tj. „táhlý, obvykle zalesněný kopec“. Protože se v počátku jednalo o osadu malou, změnilo se místní jméno zdrobnující příponou na Chlumeč.

Historie: První písemná zpráva o Chlumci se datuje z roku 1379. Obec náležela určitou dobu ke knížecímu, později královskému zboží Pražského hradu. Když v 18. století vznikla poblíž nová vesnice, dostala název Malý Chlumeč a původní se přejmenovala na Velký Chlumeč.

Znak obce

*Ve stříbrném poli červený vysoký pahorek, v něm zlatý kalich.
Nad pahorkem dvě černé, vzhůru postavené kančí hlavy se stříbrnou zbrojí a červeným jazykem.*

Pamětihodnosti: osmnácté století zanechalo na návsi kapličky, které byly v roce 1995 zrekonstruovány. Kaplička ve Velkém Chlumci je zasvěcena sv. Ludmile, v Malém Chlumci sv. Janu Nepomuckému. Obě jsou zvláštní malou předstírkou a jejich pozdráb barokní styl napovídá jejich vzniku. Na návsi jsou také pomníky padlým legionářům a vojínům z obou válek.

Legenda: Malý Chlumeč se lidově jmenuje Žižkov, protože slapy válečník v ní prý odpočíval se svými sbory, když táhl z Tábora k Žebráku. Na této cestě se také zastavil mezi Lážovicemi a Neumětely, v místech, které se nazývají „V Kastrách“ a „Žižkova kuchyně“.

Okolí: Na jihu vévodí obci Hradeč s dávnověkým hradištěm a krásnou vyhlídkou. Zajímavým místem je i Studený vrch s opuštěným dolem „Kateřina“, kde se těžival



Sdružení kritizuje stavební komisi

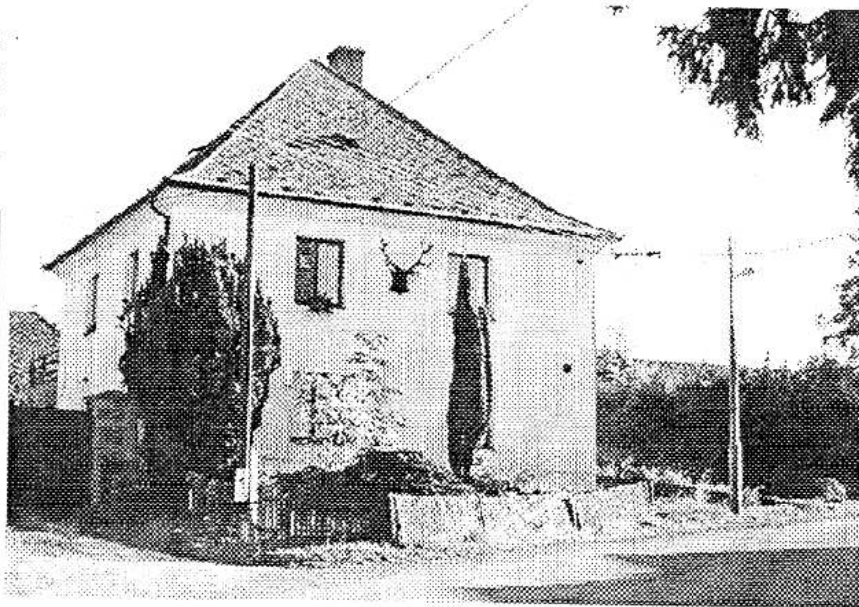
Malý Chlumeč – Se sídlem v Malém Chlumci bylo v červenci 2003 registrováno občanské sdružení za ekologický rozvoj krajiny. Sdružení chce přispívat k rozvoji a vytváření podmínek pro normální život. Pod tímto jednoduchým pojmem si představují především, aby státní a obecní správa a samospráva sloužila občanům a ne naopak, aby rozhodování o rozvoji území nevznikala od stolu a nebrala na zřetel jen úzké zájmy zainteresovaných osob, aby nikdo nemohl v jakémkoli zájmu ekologicky zatěžovat krajinu, aby každý znal své povinnosti k přírodě.

Základním posláním sdružení je monitorovat životní prostředí a aktivizovat občanskou iniciativu v komunálním dění. Členem Sdružení

hnědel s krevlem mezi křemenci, břidlicemi, pískovci, chamosity, tufy diabasovými ankerity a bulizníky. Na Studeném vrchu je opcmje-

na rozhledna s výhledem na oba Chlumce, majestátný Plešivec a Prahu.

Jaroslav ROUTA



Jedna z dominant Velkého Chlumce.

Foto J.KOZÁK

Chlumce mívaly nouzi o vodu

VODOVOD V HORNÍ OBCI OSLAVIL LETOS 75 LET

V roce 1927 byl vybudován vodovod v Malém Chlumci. V osadě Malý Chlumeč již od založení byla velká nouze o vodu. Pro vodu obyvatelé docházeli do potoka, který teklo do rybníka Louček vzdáleného asi 400–500 m. Vodu nosili v putnách na zádech a nebo přiváželi v sudcích na vozíčkách. V roce 1927 rozhodla se obec pro stavbu vodovodu. Vodovod v délce 200 m je zásobován vodou z tzv. „Panenské studánky“ pod skalou na lesním pozemku. Rozpočtový náklad činil 250 000 Kč. Stavbu vodovodu prováděla firma Ing. Vlastimír Chmelíka z Prahy. Na stavbu vodovodu byl tehdy povolen ministerstvem zemědělství státní příspěvek z úvěrové položky „Meliorace“ ve výši 18% skutečného stavebního nákladu, až do částky 45 000 Kč.

Vodovod do Malého Chlumce byl ukončen 1928 a slavnostně předán veřejnosti k užívání. Roku 1928 byla vznesena myšlenka na stavbu vodovodu do Velkého Chlumce a vypracován

projekt. V dubnu 1940 pozval starosta hledače pramenů pana Heblu na vykopání nových studní v dolejší části obce Velký Chlumeč. Jmenovaný se dostavil a zjistil, že prameny pro studny v dolejší části obce nejsou, jsou jen prameny povrchové a to velmi slabé. Hledač zjistil mohutné prameny pod lesem v hloubce asi 25 m, které odhadoval nejméně na 500 hl. za 24 hod. Za náklady spojené s hledáním a obstaráním firmy k vrtání a odborný dozor požadoval 3 000 Kč. Na uvedení pozemku se prováděl vrt, ale na tak velké množství vody se nepřišlo a vrtání bylo bezcenné. Roku 1941 obec zakoupila litinové roury, ale stavba nepokračovala.

Obec je odkázaná na pomoc státu, pokud chce uskutečnit dlouho připravovanou a ne naší vinou stále odkládanou akci, tj. stavbu vodovodu do Velkého Chlumce. Celkové náklady na stavbu jsou kolem 10 milionů, přičemž od státu očekáváme cca 5 milionů. V současné době již stavba vodovodu respektive pokládka vodovodních řadů probíhá, neboť Ministerstvo zemědělství koncem října 2002 rozhodlo o účasti státního rozpočtu na financování akce „Vodovod Velký Chlumeč“. Následně 13. listopadu 2002 byla zahájena I. etapa stavby vodovodu tj. propojení vrtů s vodojemem. II. etapa byla zahájena v dubnu 2003 a do konce roku bude očkoušen a zprovozněn vodovodní řad až do Velkého Chlumce. Jaroslav ROUTA

Současnost

Obyvatel 353, starosta Jaroslav Routa, místostarosta Jiří Brož, zastupitelé: Iveta Eliášková, Marie Plová, Marie Rychlíková, Ing. Václav Nagy, Jiří Trejra
Místní podnikatelé zajišťují provoz pohostinství, obchod a další služby.

Podle materiálů sdružení zpracoval JoK

Posvícenský pohár vyhráli Sokoláci

OSOVSŤÍ PŘÁTELÉ PÉTANQUE USPOŘÁDALI PRVNÍ POSVÍCENSKÝ POHÁR

Osov - Pět dvojic se sešlo v neděli dopoledne na prvním poháru pétanque v Osově u hřiště. Organizátoři původně počítali se všemi šesti dvojicemi, které na nedělní „hrátky“ pravidelně docházejí. Bohužel však duc zvané „Ptáci“ zklamalo a nepřišlo. Znamenalo to, že jedra dvojice vždy musela čekat, až další čvė dohraji. Po více než dva a půl hodinovém boji nakonec rozhodovalo skóre. Favorité poháru „Starci“, získali dva body, stejně jako „Bratři“, avšak skóre měli lepší a tak skončili

na třetím místě. „Fandové“ a „Sokoláci“ utřžili každý tři body, ale skóre umístilo na stupeň nejvyšší mužstvo „Sokolůků“. Celý turnaj zakončili hráči a organizátoři slavnostním pře-

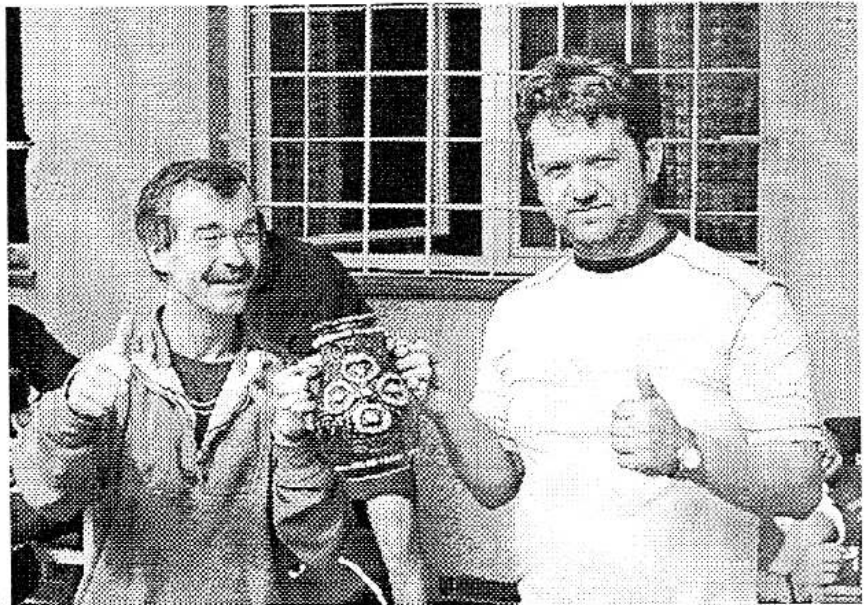
dáním cen a dobrým obědem, který připravily Hana Veselá a Jiřina Skalová. Osovská nedělní setkání pétanque budou pokračovat dokud dovolí počasí.
Josef KOZÁK

Děti si hrají ve vodě

Osov - Dne 23.9.2003 navštívily děti z Osova a ze Všeradice divadlo Minor v Praze. Pohádka se jmenovala „O hloupém Kubovi...“. Představení se dětem líbilo. Cestou po Praze též děti poznávaly památky - Pražský hrad, Národní divadlo, Vyšehrad a další. Nyní již děti ví, že Prahou protéká řeka Vltava.

Od 29.9.2003 začala mateřská škola Osov společně s mateřskou školou Hostomice jezdit na plavání. Plavecký výcvik se koná v bazénu v Hořovicích. Výuka se skládá z 10 lekcí, které jsou rozděleny po dvaceti minutách do čvou bloků. V prvním bloku se děti seznamují s vodou, učí se splývat a potápět. Druhý blok je určen na hraní ve vodě. Všechny děti mne mile překvapily již po druhé lekcí, kdy splývaly a vody se nebály. Z dětí září radost a je vidět, že jsou s vodou kamarádi.

(Ik)



Vítězní „Sokoláci“ s posvícenským pohárem prvního ročníku.

Fotc J.KOZÁK

Odehráno

4.10. Chrustenice : Osov 2:3 (1:1)

Branky: J.Hošťálek 2x, P.Šmejkal
Sešlo se pouze devět hráčů. Nastoupit musel i 53letý Josef Procházka.

11.10. Osov : Zdejcina 3:1 (0:1)

Branky: J.Kubec 3x
Špatný výsledek první půle zvrátil Josef Kubec, který nastoupil po přestávce poprvé v podzimní sezóně. (JoK)

27.9. Praskolesy : Vižina 5:0

Konečný výsledek odpovídal průběhu celého utkání.

4.10. Vižina : Lochovice 0:1

V první půli: to byl vyrovnaný zápas, v druhé

půlce hostům přálo štěstí a vstřelili gól.

11.10. Běštín : Vižina 3:0 (jf)

27.9. SK Tlustice : Všeradice 0:2 (0:1)

Branky: Eliášek, J.Šebek
V tomto utkání jsme hráli už od 30 minuty bez vyloučeného hráče, ale domácí jsme nepustili do žádné vážnější šance a sami jsme z brejků dvakrát skórovali

27.9. Srbsko : Všeradice B 1:0 (1:0)

Po velmi špatném výkonu, jsme odjížděli s porážkou a s domněním, že už asi v Srbsku nikdy nevyhraje

4.10. Všeradice : Hořovice B 1:1 (1:0)

Branky: Eliášek

Po našem vedoucím gólu, nás hosté zatlačili na vlastní polovinu a byli lepším týmem. vyrovnat se jim podařilo až v poslední minutě

5.10. Všeradice B : Chodouň 4:2 (1:1)

Branky: 3x Vitner, Kotouč
Soupeř vůbec nesplnil očekávání prvního týmu tabulky a u nás se představil ve velice špatné formě

11.10. C. Beroun : Všeradice 0:1 (0:0)

Branky: Lirhart
Ve velmi vyrovnaném zápase rozhodl jediný gól, který jsme vsílili čtvrt hodiny před koncem
(Pavel Jakoubek)

FRANTA A PÉTANQUE (3)

Píše a kreslí J.Bolína ©2003



PROVAS - informační občasník z Podbrdského údolí „pro vás“, Odpovědný redaktor: Jiřina Bolína. Přípravují: J. Fialová, L. Kocourová, R. Kočová, Marie Plečtá, D. Semecká, J. Chvojka, Z. Veverka, Rediguje: J. Kozák, spolupráce: Mírka Plečtá, Technická spolupráce: ICZ a.s., vydává OÚ Osov, Adresa: PROVAS, Osovská 99, 267 25 OSOV, Evidovadlo Ministerstvem kultury ČR (MK ČR E 14098), E-mail: provas@osov.cz, PROVAS můžete získat na OÚ Osov, ve Stavebních Osov, v místní lidové knihovně a v hospodě U hřiště. Uzávěrka: 16. října 2003, Příští číslo vyjde 15. listopadu 2003.